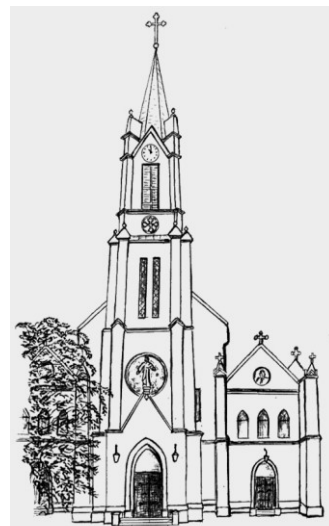

Főplébániai Hírlével

Az Újpesti Egek Királynéja Főplébánia lapja
2017. június 18. ÚRNAPJA
Jézus Szentséges Testének és Vérének ünnepe

**"Krisztus Királyt, Urunkat, aki jelen van a kenyér
színe alatt. Jöjjetek, imádjuk!"**

Az ünnep teljes neve: Krisztus Szent Teste és Vére, Úrnapja. Eredete a XII. századi Eucharisztia-kultusszal áll kapcsolatban, mely Jézus eucharisztikus jelenlétét hangsúlyozza.

A szentmiséken már az ősegyházban is félretettek az Úr testéből a betegek, a szükségből otthon maradók és a foglyok számára, amit azután a diakónusok, vagy más megbízottak vittek el (Szent Tarzícusz-legenda).

Századok teltek el anélkül, hogy tudomásunk lenne az Eucharisztia szentmisén kívüli tiszteletéről. A szentmisén kívüli Eucharisztia-tisztelet, mai szóval a szentségimádás csak lassanként fejlődött ki. Az első nyomok (térdhajtás, tömjénezés, örökmécs) a Cluny-i bencéseknel bukkannak fel.

Az imádással kapcsolatban, Becket Szent Tamás írja az ellenséges érzelmű királynak, 1166-ban: "A felséges Krisztus teste előtt szoktam értetek imádkozni."

Határozott intézkedést először a Párizsi Zsinat (1196), majd IV. Lateráni Zsinat (1215) rendelkezéseiben találunk: "az Eucharisztia az oltár szebb részén őriztessék." A 12-13. századból ismeretes például az oltár fölött felfüggesztett cibórium. A falba rejtett, szorgosan lezárt fülkék több helyütt megmaradtak a román stílusú templomainkban, így például Őriszentpéteren és a nagy-börzsönyi Szent István templomban stb. A szegénység szentje, Assisi Szent Ferenc is megparancsolta testvéreinek, hogy értékes helyre tegyék az Úr legszentebb testét ("in loco pretioso"), vagyis a

cibórium legyen valamiképp megjelölve, és nagy tisztelettel viselkedjenek ott.

A kora középkor híveiben is felmerült az igény, hogy látni szeretnék a szentostyát. Ekkor került be a szentmise liturgiájába az úrfelmutatás. Ennek a kívánságnak a következménye lett az is, hogy harangozni kezdtek az úrfelmutatásra, hogy a templom közelében vásárolók legalább erre a pillanatra beszaladhassanak a templomba. (Sok falusi templomban máig fennmaradt ez a szokás: "félmisére" harangoznak, hogy az otthon maradottak legalább ilyenkor fohászkodhassanak.)

Az Eucharisztia külön tiszteletének nagy lökést adtak Lüttichi Boldog Julianna látomásai, 1209-ben. Lassan a hivatalos egyház is magáévá tette a látomás lényegét, az Úrnapja bevezetését, mely az 1263-ban történt és a híres bolsenai eucharisztikus csodához kapcsolódik. Az Apostolfejedelem sírjához zarándokló cseh pap nem messze Rómától szentmisét mutatott be a bolsenai Szent Krisztina templomban. Az átváltoztatás pillanatában kétségek gyötörték afelől, hogy a kenyér és a bor valóban Krisztus testévé és vérévé válik-e. Ekkor a pap megdöbbenve vette észre, hogy a megtört ostyából vércseppek hullottak a korporáléra. A nagy tisztelettel körülvelt ereklyét 1264. június 19-én átvitték Orvietóba, abba a városba, ahol éppen IV. Orbán pápa tartózkodott. Ő hirdette ki Úrnapja ünnepét az 1264. szeptember 8-án kelt Transitus bullával, melyben a Pünkösöd

nyolcadát követő első csütörtökre tűzte ki Úrnapja megünneplését.

A hagyomány szerint Aquinói Szent Tamás írta az ünnepre a liturgia szövegét. A szentmisében az "átváltoztatástól" kezdve Jézus teste és vére jelen van a kenyér és a bor "színében". Ez a jelenlét megmarad, ezért őrizzük a Szentostyát a Tabernákulumban, és az örökmécs jelzi, hogy Jézus itt van velünk. Az Oltáriszentségben jelenlévő Jézusnak térdhajtással adunk tiszteletet.

A későbbi idők fejleménye, hogy ezen a napon körmenetet is tartottak. Amit a körmenetben hordoztak, vagy amivel áldást adtak, ostensoriumnak, monstrantiának, Itáliában tabernaculumnak vagyis úrmutatónak nevezték. Először egy Trier-i körmenet leírásában találkozunk vele, 1340-ből.

Az ereklyének díszes tartóban való felmutatása sokkal régebbi szokás, mint az eucharisztikus monstrancia alkalmazása. Az átalakítás szép példáit őrzi az esztergomi Főszékesegyházi Kincstár.

Az Eucharisziát tartó úrmutató számára a gótikus korban (13-15. sz.) az oltár mellett különálló, az oltár stílusában készült szentségházakat, ún. pasztofóriumokat építettek. Legszébb példányai a történelmi Magyarországon a kassai dómban, Lőcsén és Bártfán maradtak meg.

A tabernákulumhoz hasonlóan az úrmutató is toronyszerű építmény, benne helyi szentek szobrocskáival. Legszébb példányai Győrött, (a Németjárfalvi monstrancia) és Poprádfelkán maradtak fenn. Spanyolországban, (toledói katedrális), Németország több városában vannak olyan hatalmas úrmutatók, amelyet 4 vagy 6 ember vitt a vállán a körmenetben – lábas állványon.

A hitújítás korszakában, a reformált területeken kiirtották az Eucharisziát és annak tiszteletét. Viszont éppen Magyarországon maradtak meg olyan oltárszerűen kiképzett fali fülkék, amelyek márványból, reneszánsz stílusjegyekkel készültek. Leghíresebbje a pécsi székesegyház Szathmári György-féle pasztofóriuma.

Bár csütörtök ösidőktől fogva egészen napjainkig az Oltáriszentség emlékezetére rendelt nap, mégis sokáig hiányzott a Kenyér és Bor kiváltságos ünnepe.

Kialakulását a kalendáriumi megfontolások mellett az Oltáriszentség sajátos középkori kultusza ihleti. Ugyanis a szentostya megszentelő erejéhez, gonosz és ártalmas

dolgokat elűző hatalmához már a kora középkorban számos jámbor képzet és szokás, olykor babona fűződött, amelyeket az Egyház részben helyeselt, részben túlni volt kénytelen. Másfelől a középkor utolsó századaiban felbukkanó eretnokségek éppen az átlényegülés misztériumát vették tagadásba, amelyekre az Egyház az eucharisztikus hit ünnepélyes megvallásával felelt.

Az Eucharisztia Jézus Krisztus szeretetének csodája. Jézus nem tudott többet adni, mint önmagát. Ez a szentség hitünk misztériuma, mondhatni "hitünk testje", vagyis hitünk lényegi pontja. A remény misztériuma is: Jézus azt mondja, hogy "aki eszi az én testemet és issza az én véreimet, annak örök élete van". Aki Jézussal táplálkozik, annak lelkében ott marad az örök élet csírája. Nem tűnik el, még a halál pillanatában sem. A szeretet misztériuma is. Ez a szentség jele és példája a szeretetnek. Így kell nekünk is egymást szeretni: önmagunkat adni a felebarátért.

Urunk, Jézus Krisztus! Hisszük, hogy valóságosan és maradandó módon jelen vagy az Oltáriszentségben. Hisszük, hogy a szentáldozás átváltoztató találkozás: a te szent testeddé átváltozott kenyér átváltoztat, átalakít minket. Azért járulunk szentáldozáshoz, hogy magunk is Krisztus testévé váljunk. Hisszük, hogy a szentáldozás összeköt minket egymással is. Egységet teremtő szentség ez. Azáltal, hogy te bemutatod áldozatodat és önmagadat az örök élet kenyereként adod nekünk, egy új közösséget, az Egyház élő közösségét hozod létre belőlünk. Hiszek, Uram, erősítsd bennünk a hitet!

Ima a Nemzetközi Eucharisztikus Kongresszusért

Mennyei Atyánk, minden élet forrása! Küldd el Szentlelkedet, hogy az önmagát értünk feláldozó és az Oltáriszentségben velünk levő Krisztust felismerjük, és egyre jobban szeressük! Ő Urunk és Mesterünk, barátunk és táplálékunk, orvosunk és békességünk. Adj bátorságot, hogy az ő erejét és örömét elvigyük minden emberhez!

Add, hogy a készület ideje és az Eucharisztikus Kongresszus ünnepélése egész hívő közösségünk, fővárosunk, népünk, Európa és a világ lelki megújulására szolgáljon! Amen.

Közeleg 2020 szeptembere. Ekkor lesz Budapesten a Nemzetközi Eucharisztikus Világkongresszus.

„Minden forrásom belőled fakad” (Zsolt 87,7)

A Nemzetközi Eucharisztikus Kongresszus (NEK) alapvető célja, hogy elmélyítse és tudatosítsa a katolikus hívekben, hogy az egyház életének forrása és csúcsa az Eucharisztia.

A Kongresszusra való felkészülési időszak első évének szlogenje: **NEK-ed! Veled!** Ez arra utal, hogy az első felkészülési év különösen az egyéni megújulásunknak az ideje.

Krisztus a forrás, aki táplálja és megújítja keresztény életünket, és általunk meg akarja újítani közösségeinket, plébániánkat és az egész világot.

A teljesség igénye nélkül vetek papírra néhány gondolatot, kérdést, ami engem megszólított a képzéseken elhangzottakból.

– Életadó forrásunk van.

Hogyan válik életté számomra az Eucharisztia? Mi az, ami ezáltal nőtt ki az életemben?

– Időzzünk Vele, hogy táguhasson az élet Vele! Van mondanivalója a számunkra, mivel élő Isten. Az Ő hangját meghallani, időre van szükségünk!

– Uram, mit akarsz, mit tegyek? Hol válik életté bennem az Eucharisztia?

Alappillérek: imádság, felajánlás, szolgálat

– Imádság

Merek-e párbeszédbe elegyedni Jézussal?

Merem-e a kontrollt elengedni az életem felett?

– Felajánlás

Őt utánozva felajánlom-e magamat, képességeimet, örömeimet, szenvedéseimet az Ő dicsőségére és mások javára?

– Szolgálat

Megosztom-e másokkal a belőle fakadó gyümölcsöket? Meghívását továbbítom-e a többieknek? Nem magamat kell képviselnem, hanem Jézust! Küldetésünk róla szól!

Eucharisztia által élni:

1. Tanuljunk meg **jelen lenni** ott ahol vagyunk.

2. Ha jelen vagyunk, akkor **meglátjuk** Őt, magát a szentmisében, a szentségimádásban, felfedezem vonásait a másik emberben.

3. Ha látjuk, akkor tudunk hódolni előtte, és tudjuk **imádni** Őt.

4. Amikor az Eucharisztia sodrában élek, akkor **hála** születik bennem, észreveszem, hogy folyamatosan megajándékozott vagyok.

5. **Megtenni**, ami a dolgom.

Ekkor valami megtörténik, Őáltala, Ővele és, Őbenne.

Valami megtörténik Őáltala Ővele és **Őbenne énbennem és közöttünk**. Az üdvösség nem egy sztori, ami rajtam kívül zajlik, hanem közöttünk, velünk történik.

Ezekhez kapcsolódva továbbítok nektek két lehetőséget.

1. Szeptember 16-án az esti szentmise után **Versegi Beáta** nővér az Eucharisztikus Élet Mozgalom vezetője tesz tanúságot saját hitéről és az Oltáriszentséggel való kapcsolatáról.

2. Tizenkét alkalmas „**Adorációs imaiskola**” indul szeptember 11. és december 4. között, hétfő esténként a 18 órai szentmisével kezdve 20 óráig a Városmajori templomban. További információ és jelentkezés:

kepzes@iec2020.hu

Gáspár Gabus

Máriavölgy

Trianon miatt kis hazánkban elfeledett zárandokhely

Hétfőn kora reggel azzal a várakozással indultunk el 68-an a plébániáról, hogy ebben a négy tartalmas napban mind testileg, mind lelkileg feltöltődve térjünk majd haza.

Első megállóhelyünk a lébényi Szent Jakab apostol plébániatemplom megtekintése volt. Ott megcsodálhattuk a román stílusban épült templomot és a templomkertet, valamint misével adtunk hálát és kértük az Atya oltalmát az előttünk álló úthoz. A következő állomásunk Nagyboldogasszony kegytemploma volt a kálváriadombról. Ezután a dévényi vár felé vettük utunkat, ahol a vár tetejéről láthattuk a Duna és a Morva folyók összefolyását. A mozgalmas nap végén szállásunkra, Máriavölgyre vagy más néven Mariankára mentünk. A szobák elfoglalása és a vacsora után a környék felfedezésére indultunk. Másnap a reggeli mise és elmélkedés után Csehországba látogattunk el. Elsőként az Unesco világörökség részeként számon tartott morvaországi Kromerizbe mentünk. Megtekintettük a kastély nevezetes termeit, többek között a trón-, az ülés-, a hűbéres-, és a vadásztermet, illetve a cári szalont és a régi könyvtárat. A

nagy melegre való tekintettel fagyiztunk, kávéztunk, vagy akinek sörözni támadt kedve, azt ivott a városközpontban. A következő állomásunk a velehradi kolostor volt, ahol megtudtuk azt is, hogy Cirill és Metód innen kezdte el terjeszteni a kereszténységet. A következő napon Sasvárra, a fájdalmas anya kegyhelyre látogattunk el, majd egy gyönyörű szlovák város, Nagyszombat felé indultunk. A város rengeteg templomáról és várostornyáról híres, de láthattuk II. János Pál pápa szobrát is. Este pedig végigjártuk a szállásunk közelében lévő keresztutat. Az utolsó nap reggelén szentmisével köszöntük meg az elmúlt napokat, majd a szállás elhagyása után Galánta és Nyitra városának felfedezésére indultunk. Végül utunkat befejezve, legutolsó kitérőként Alsóbodokon álltunk meg, ahol koszorút helyeztünk el gróf Esterházy János emlékére.

A zárandoklatról hazaérkezve mindannyian rengeteg lelki élménnyel és tapasztalattal tértünk vissza, amihez a jó hangulat és az összekovácsolódott közösség nagymértékben hozzájárult.

Bálint Orsolya

Zarándokoltunk, ha nem is gyalog, de mentünk, utaztunk, imádkoztunk és el-elfáradtunk.

Plébániánk nagy busznyai csapata zárandokútra indult. Amint ezt mindig megtapasztalhattuk Zoltán atya körültekintően szervezte meg az utat. Majd fél évet készülhettünk erre az útra. A programfüzetben, ami egyben toborzó is volt szinte semmit nem kellett változtatni. Mindig nagy tisztelettel adózom, ha valaki ilyen lelkiismeretesen szervez meg egy utat. Végig járja előtte az útvonalat, leegyezteti a szállást, az étkezést, megbeszéli a miséket.

Ő az úton már önfeledten mesélt és viccelődött. Mondta a tudnivalókat, adomázott és persze imára hívta nyáját.

Az utunkat is imával indítottuk. Hálások lehettünk, hogy mindenki pontos volt, senkire nem kellett várni. Kértünk áldást, kegyelmet az útra Szent Patrik szép reggeli imájával.

Hálások lehettünk a szép időért, ami szinte végig elkísért.

Szállásunk a máriavölgyi kegytemplom mellett volt. Igazi öreg zárandokház, az első állomás, ahová betérhetnek a Jakab útra induló zárandokok. Belegondoltam, ha valaki végig gyalogol napi 30-60 km-t, az nagyon hálás lehet ezért a szállásért. A vendéglátóink nagyon kedvesek voltak, de a porció, az porció, zárandok porció! Ám amikor útnak indítottak, mindig gondos, bőséges, finom útravalóval láttak el minket.

A kegytemplom az első este kivételével mindig nyitva volt. Ablakunkból ráláttam a bejáratra. Előtte egy-két padocska, azon mindig üldögélt egy-két anyuka vagy apuka játszó gyerekekkel. A mise és az imaóra (talán zsolozsma volt) mindig ki volt hangosítva.

Egyik kora estén elkezdett esni az eső, a gyerekek a szülőkkel és a kutyával(!) beszaladtak a templomba. Természetesen szaladtak az oltalom alá. Akkor megfigyeltem, hogy a gyerekekhez tartozó szülők egymást felváltva mentek imádkozni és maradtak kint vigyázni a játszadozó gyerekekre. Sokszor be is szaladtak a szüleikhez a gyerekek a templomba, szépen odakuporodtak a lábukhoz és csendesen játszadoztak. Jó volt látni, hogy a hívek fiatalok és igen sok férfi volt köztük. Volt ebben valami megnyugtató. Később Zoltán atya elmondta, hogy felmérések szerint a közép-európai régióban a szlovákok (és talán a lengyelek) között él a legtöbb katolikus hívő.

Máriavölgyben a domboldalra vitt fel a szabadtéri keresztút. Nagyon szép volt és lelkiekben gazdag. A lábánál egy nagy Lourdes-i barlang volt. A sok mécses között felfedeztem egy sor egyforma mécses. Olyan szép volt, mint amikor egyenruhában mennek végig a gyerekek az utcán, közelebb mentem és akkor láttam, hogy mindegyik mécsesre rávált írva az osztály 7.A, 7.B stb. Egy iskola jött ki emlékezni a jelenések 100. évfordulójára. A friss esti levegőben, a csendben, ezekkel a benyomásokkal töltöttem egy szép emlékeztető imaidőt. Számomra ez az este volt a zarándokút legszebb emléke.

A kiskegyhely mellett egy forrás adott finom friss vizet. Minden reggel lementem megölteni egy nagy flaskát, azt osztottuk be egész napra. Minden korty víz erre a helyre emlékeztetett.

Amikor négy napon keresztül szebbnél szebb templomokba, kegytemplomokba látogatunk, nehéz megmondani melyik tetszett legjobban. 100 éve még mindegyik templom Magyarországon volt, ma mégis egyetlen

templomban olvashattuk magyarul a Miatyánkot; ez Galántán volt, Kodály Zoltán szülővárosában. Egyedül itt hirdették a freskón, hogy "ÉN VAGYOK AZ ÚT, AZ IGAZSÁG ÉS AZ ÉLET".

Egy meglepetéssel is készült Zoltán atya. Gróf Esterházy Jánosról Újpesten teret neveztek el. Ebből az alkalomból meghívták Zoltán atyát, aki ott találkozott egy karizmatikus atyával, aki Nyitráról jött el az ünnepségre. Plébános atya nem hagyta ki a lehetőséget, elmondta, hogy nem sokára mi fogunk oda zarándokolni. Nos, ebből lett egy meghívás Alsobodokra, ahol a harmadik olyan élmény ért, amit szeretnék megosztani.

Ma egy (magyar) mártír politikusnak nem szabad emlékhelyet emelni Szlovákiában sem. Ezért pénzt és fáradságot nem sajnálva, egy magántelken kezdett építkezni egy magyar lelkű, magyar érzelmű, magyar nyelvet őrizni vágyó ember. Az emlékhely felé vezető ösvény bal oldalán egy rendhagyó keresztút vezet. A mártír Gróf szenvedésének útja. Megdöbbentően szép volt. Az emlékház építésénél már mi is csodát láthattunk, de ha elkészül, oda el kell mennünk! Bár, ahogy a terveket hallgattuk, azt hiszem, nem lesz egyhamar befejezve, mert egyre több ötlettel, elképzeléssel szeretnék segíteni a magyarság fennmaradását. Ezek az okos, igaz magyar emberek a bejáratnál emeltek egy faoszlopot, tetején egy turulmadárral! Ennek az oszlopnak az oldalán sok-sok nagy szeg áll ki. Az emlékezés és a tisztelet szegei. Egy szeg megvásárlásával minden látogató hozzájárulhat az emlékhely megvalósításához. Hazafelé megkérdeztem Zoltán atyát, hogy vehetnénk-e mi is egy szeget? Talán ez lehetne egy következő (gyalogos) zarándokút!

Kalmár Mary

A tanév egy hitoktató és tanítványa szemével

Negyedik tanévet zártuk úgy, hogy az általános iskolákban is órarendi keretek között választható a hittan. Mind az Egyházon belül, mind a hitetlenek szemében kettős a megítélése ennek a helyzetnek.

Nem látszik könnyűnek úgy végezni ezt a munkát, hogy az iskoláktól nem igazán kapunk túl nagy támogatást. Elvárásokat viszont annál inkább.

De pont ettől izgalmas és szép ez a feladat, hiszen soha nem megyek egyedül az órákra! És Aki velem jön, néha teljesen felülírja a terveimet, óravázlataimat. Mindig vezet engem, mindig velem van, mindig erősít.

Kevés gyerek jön el a templomunkba, a programjainkra az iskolások közül. A heti egy óra találkozás csupán arra elég, hogy lássák, megtapasztalják Istenben hinni jó! Szülői támogatás nélkül hogyan is tudnának eljönni egy szentmisére, mikor anya és apa inkább bevásárolni megy vasárnap? Hisz a mai szülők annyira elfoglaltak, hogy nem érnek rá vasárnap... Csak mi vagyunk olyan szerencsések, hogy telik az időnkből efféle dolgokra... Én gyakran hálát adok azért, hogy evidencia a vallásgyakorlás az életemben és egy nagyon erős támasz. Van olyan tanítványom,

aki négy éve kéri szüleit, hogy hozzák el a templomba, mert annyira ott szeretne lenni. Eddig egyetlen programra jutott el, de az anyuka sietve ment dolgára miután bekísérte őt. Ez a kislány alig várja, hogy felnőjön és megkeresztelkedhessen.

Vetjük a magocskákat. Többnyire ez a mag jó földbe hull. De az egyáltalán nem biztos, hogy látni fogjuk a magok szárba szökkenését. Ez egy hosszú belső folyamat lesz a gyerekekben. Hiszem, hogy van értelme ennek a munkának! Mindannyitok imáját kérem a tanítványainkért!

Tóth Ildi

Nekem az volt jó a tanévben hogy járhattam még hittanra és ministrálni és minden jól ment. Már megírtuk az év végi dogákat, szerdán sportnap, csütörtökön pedig csak fél napot leszünk suliban, pénteken pedig már szünet. Remélem jó lesz a napközis tábor, utána meg ministránsoknak lesz fürdőzés. Sajnos elment az osztályfőnökünk, ezért a napközis vette át a helyét, helyette viszont jött egy tanár, akit még nem nagyon ismerünk.

Kovács Bercel

Iskolai hittanosok plébániánkon

Mint ismeretes 4 év óta minden általános iskolában van katolikus hittan. Felmenő rendszerben indult. Pontosabban erkölcsstan a kötelező, melyet ki lehet váltani a hittanra való beíratással. Ugyanabban az időben, más teremben, és persze a katolikus hitoktatóval. Érdekesek az adatok. Ki miért íratja be, és miért nem gyermekét katolikus hittanra.

Plébániánkon nagyon egyszerű a kisgyerekek keresztelese, egyszerű feltételekkel, persze személyhez igazítva. Természetesen kell legalább az egyik szülő kérése, és kell római katolikus keresztszülő is. Vannak elvek, amiből azonban nem lehet engedni. Az elmúlt két hétben 3 család jött kisgyermeket kereszttetni. Két éves, egy fél éves, és két és fél éves kisgyermekéről lenne szó.

Rögtön kiderült, hogy van nagyobb, iskolás testvérük, mind a háromnak. Amikor rákérdeztem, hogy járnak-e a nagyobb gyerekek hittanra; azt mondták, erkölcsstanra. Hogy abban az iskolában nincs is hittan. Az egyik

esetben az iskolás kislány el is szólta magát, de anya, az osztálytársak közül járnak katolikus hittanra. Mindegyiktől úgy váltam el, hogy írassa be katolikus hittanra az ősztől, és máris megkeresztetem a kicsit, még akár nyáron is. Vagyis teljesítse a kereszteleési ígéretét. Nem küldtem el őket, csak kértem a hittanra való beíratást. Jöjjenek vissza, ha beíratják hittanra a nagyobbat, ami nem kerül pénzben, nem kerül plusz időbe stb. Nos eddig hozzám a 3 közül még az egyikük sem jött vissza.

Ezek alapján lássuk, hogy mi a gyümölcs az iskolai hittannak. Az Esztergom Budapesti Főegyházmegye 35.000 hittanosából 8400 gyerek nincs megkeresztelve. A plébánia területén levő Szent János Apostol Általános Iskolát nem tekintjük, ott kötelező a hittan, és majd minden gyermek meg is van kereszttelve. Plébániához tartozó állami általános iskolákban 354 gyerek jár katolikus hittanra. Ebből 124 gyermek még nincs megkeresztelve, pogányként jár hittanra. Az ún. elit iskolákban,

(12 osztályos, vagy 6 osztályos gimnázium általános iskolás részében) jobb az arány. Az is érdekes, hogy 24 olyan gyerek van, aki más felekezetben lett megkeresztelve, de mégis katolikus hittanra írátták be. 138 olyan gyerek van, aki már elmúlt 10 éves, és nem volt elsőádozó. De hát ez könnyen látható; ha sokuk még meg sincs keresztelve, mit várhatunk? És feltettünk a hittanosoknak egy olyan kérdést is, hogy az elmúlt évben ki az, aki egyáltalán nem volt templomban. Sem karácsonykor, sem húsvérkor, sem betlehemet, vagy szentsírt nézni, sem valami családi esemény kapcsán. Ez az igazán megdöbbentő szám: 179 gyerek írta, hogy nem járt egyszer sem templomban. Nemrégén kaptak a szülők egy papírt, hogy egyszerűen lehet pótolni az elmaradt keresztséget is. Két család jelzett eddig vissza a 128-ból.

A régi rendszerben csak 70-80 hittanosa volt a plébániának. És voltak ifjúsági hittanosok is. Ma az iskolai hittan a 8. osztályban befejeződik, megszűnik velük a kapcsolat. A 70-80 gyerek aktív volt, általában templomba is jártak, részt vettek a plébánia programokban. Most ez felhígult. Az osztályok nagyobbik fele nem hittanra, erkölcsstanra jár. A kisebb rész jár hittanra, de a gyerekek nem vallásos

közegből jönnek. A csoportonkénti egy-két aktív is elbizonytalanodik. Sőt el sem jön a plébánia programokra, mert az osztálytársai nem jönnek, másokat pedig nem ismer. Amíg kevesebb hittanos, de összevontan volt a plébánián, ismerték egymást a gyakorló családból származók. Most egy állandó szélmalomharc a hittan a közömbösséggel szemben. Nem megszólíthatóak, nem tudjuk őket bevonni a programokra, nem ismerjük a szülőket, nem találkozunk velük. A hitoktató odamegy, átveszi a gyerekeket, majd 45 perc után átadja. Közben megpróbál beleadni apaitanyait. Néha egy-egy gyerek eljön hittanos kirándulásra a 354 hittanosból, vagy adventi készületre. Ha az iskolás gyerekekből 5, 6-ot sikerül valamire elcsalni, az már sikerélmény. Papíron több a hittanosunk, a valóságban felhígult, közömbös, egyházunkhoz nem kötődő, templomba nem járó családok gyerekeiről van szó. Valami miatt mégis ránk bízták ezeket a gyerekeket, ha csak arra a 45 percre is hetenként. Köszönet kitartó és lelkes hitoktatóinknak: Tóth Ildikónak, Szuetta Ervinnek, Bartha Angélnak, Matányiné Regős Timeának, Horváth-Mák Mónikának!

Tehát a következtetés: van miért imádkozni!

Zoltán atya

Május 28-án vasárnap a 9 órai szentmisében 19 gyermek volt elsőáldozó.

Elsőáldozóink írták

Az tetszett a legjobban az elsőáldozásban, amikor az elsőáldozási szentmisén én vihettem a bort. Meg persze az is tetszett, hogy utána itthon buliztunk. Köszönöm az Úr Jezusnak, hogy elsőáldozó lehettem, és minden lényeges dolgot megtanulhattunk róla a hittanon.

Puskás Dániel

Arra emlékszem, hogy nagyon jó volt a szentgyónás. És hát ki se felejthetjük a Szentostyát! Köszönöm az Úr Jezusnak, hogy ilyen szép

családom lett. Felépült a kezem, miután eltörtem. Nagyon sok szép imádsággal és énekkel gazdagodtam. Kedves gyerekeket és felnőtteket ismertem meg a hittanórák alkalmával. Szeretek ide járni!

Angelovics Erna

Örülök, hogy megtanultam mi a két szín alatti áldozás, hogy mire jó a gyónás, és hogyan kell gyónni. És nagyon tetszett a mise utáni sütizés, és az otthoni buli.

Puskás Bernadett

Templombúcsú - augusztus 27

Templombúcsúnkat a Boldogságos Szűz Mária Királynő, augusztus 22-i ünnepét követően tartjuk. Ebben az évben augusztus 27-én, vasárnap. A szokás szerint egy összevont szentmise lesz délelőtt, 10 órakor. Meghívott búcsúi szónokunk: Cserhádi Ferenc, az Esztergom-Budapesti Főegyházmegye segédpüspöke, aki a nyugati, külföldi magyarok lelki gondozásáért felelős. A szentmisében közreműködik a Hatvani Szent Adalbert kórus, Molnár Tamás orgonaművész-karnagy a vezetésével. Ők 15 éve alakultak, 30 fővel érkeznek.

Természetesen a búcsúi ünnepi mise után mindenkit hívunk szokásos búcsúi agapénkra a plébánia kertjébe!

Szűz Mária, Egek Királynéja könyörögj érettünk, egész egyházközségünkért!

A bér málkozni készűlők hittanjáról 135 szóban...

Jövő tavasszal – úgy néz ki – nem lesz sok bér málkozó, viszont a családias létszám egyáltalán rossz dolog. A bér málkozásra felkészítő hittanra ebben a tanévben hatan járunk, s éppen a kis létszám tette lehetővé, hogy a kötelezően megtanulandó anyagon, fontos vallásbeli kérdéseken kívül maradhasson idő a személyes beszélgetésekre; a személyes problémáinkra, szokásainkra is kikitértünk, bátran kérdezhettünk, hiszen volt rá időnk és Zoltán atya is mindig segítőkészen állt rendelkezésünkre, amikor bizonytalanok voltunk valamiben.

A legfontosabb dolgokon kívül mindig volt alkalmunk tanulni valami újat, érdekeset a templomunkról, az egyházközösség belső életéről, új imákat tanulhattunk, Zoli atya is gyakran készült nekünk különböző, a tanulandó témához kapcsolódó kérdőívekkel, tesztekkel, totókkal, ezzel izgalmasabbá téve az órákat, de általában a szórakozást, viccelődést sem mellőztük. – Szóval bátorítok minden olyan tizennégy-tizenöt-tizenhat éves fiatalot, aki még nem bér málkozott, hogy jövőre csatlakozzon kis közösségünkhöz, mert megéri.

Mátyus Ágota

Nyári Hírek

A nyár templomunkban

Nyáron is ugyanúgy lesz a miserend, mint az év többi részében, ha kevesebben is jönnek a nyaralások miatt templomba. Ha itthon vagy ne hagyj ki szentmisénket! Az Úr Jézus vár!

Torony felújítás

Megkezdődött a templom-torony felújítása az állványozási munkákkal! Ez a templom rendjét nem érinti, csupán annyiban, hogy az ünnepekre, így például az esküvőkre a bejárat a déli kapun keresztül lesz! A munkák attól is függnek, milyen állapotban találják fenn a tornyot közelről. Természetesen, aki anyagilag hozzá tud járulni a felújítási munkákhoz, adományát nagyon megköszönjük! (Templomunk nagyobb, mint a pénzünk.)

Szentségimádások

Templomunkban minden pénteken van csendes szentségimádás a sekrestyében, reggel 8 órától délután 5 óráig. Ez a mód a nyár alatt szünetel. De lehet jönni szentségimádásra a plébániai kápolnában, irodaidőben. Tehát az irodába kell csengetni, és szerdánként, péntekenként nyitva áll a szép plébániai kápolna 15-17 óra között.

Napközi nyugdíjasoknak

Nyugdíjas napközit tervezünk az idősebb generációnak a július 31 - augusztus 5 közötti héten, hétfőtől péntekig a plébánián. Naponta 9-től délután fél 3 óráig, sokféle programmal, közös ebéddel. Lesznek: ima, gyógytorna, gyógymasszázs, előadások, filmvetítések.

Minden nyugdíjast, szépkorút várunk a nyári napközinkbe! Jelentkezni lehet a plébános atyánál!

Plébániánk honlapja, levelezőlista

Plébániánk honlapja mindig naprakész. www.egekkiralyneja.hu

Megtalálható a honlapon, a heti miserend, a hirdetések, az aktuális heti prédikáció.

Van egy naptár is, több hónapra előre beírt programokkal: Plébániai naptárunk akár a mobilodra is:

<https://calendar.google.com/calendar/embed?src=egekkiralyneja%40gmail.com>

Ha még nem vagy tagja, iratkozz fel a plébániai levelezőlistánkra! Te lehetsz a 225. tag! <http://tinyurl.com/EgekLista>

A Facebookon is van egy zártkörű csoportunk, tagoknak, és te is lehetsz tag: Újpesti Egek Királynéja Római Katolikus Főplébánia néven, ha érdekel, felvesszünk!

Események

Június 19-23: Napközi a gyerekeknek a plébánián.

Július 22-28: Plébániai nagytábor, Balatonakaliban.

Ne feledd! Ünnepek is lesznek!

Június 23, péntek: Jézus Szent Szíve főünnep – Június 24, szombat: Keresztelő Szent János születése főünnep – Június 27, kedd: Szent László Király ünnepe – Június 29, csütörtök: Szent Péter és Pál apostolok főünnep – Július 25, Szent Jakab apostol – Július 26, Szent Anna ünnepe lesz.

Főplébánia Hírlevél. Az Újpesti Egek Királynéja Főplébánia időszaki lapja. Szerkesztette: Horváth Zoltán plébános. Nyelvi lektor: Mátyus Norbert. Megjelent 650 példányban.